

Večer v lesu.

V lesu šumečem kapelico gléj
Sveto Mariji Devici vseléj.
Kadar se vlegel je mrak na zemljó,
S stolpa jo zvonček pozdravlja takó:
„Zdrava Marija, Kraljica nebés,
Tebe pozdravlja šumeči zdaj les.“
Glas po bregovih premilo doní,
Ptičje se zadnje ž njim petje spojí.

* * *

Mirno, tihotno zadremal je lés,
Nanj se ozirajo zvezde z nebés.

Góri nad njimi pa sedež imá
Zvezda najlepša, Kraljica nebá.
Ona pošilja nebeško rosó,
Čuje nad lesom ter pravi takó:
„Spavaj in snívaj in sanjaj sladkó
Vse kar zakriva lesóvje temnó;
Angelj mirú naj nad tabo bedí
Dokler se v jutro spet zvon ne glasí.“

* * *

V sanjah se ziblje, šepeče mi lés:
„Zdrava Marija, Kraljica nebés.“

M. Šašelj.

Bratec in sestrica.

Ne hôdi bratec mi v goró
Doklér zdanilo se ne bo;
Ker noč je temna, pot strmán,
Strmán in malokomu znán;
Tam divja zver potíka se,
Si išče pléna, skriva se,
V zatišji pa hajdúk čepí,
Čepí, na pótnika prezí.“ —
„Ne boj se, sestrica, ne boj,
Povrnil bo se bratee tvoj.
Če noč je temna, pot strmán,
Kaj to? saj dobro mi je znán.
Za pasom mi je sábljica,
Oj sábljica nabrušena,
Ob rami puška mi visí,
Kogá naj se junák bojí?
In prej, ko solnce bo zašló
In noč spustí se na zemljó,
Povrnil bo se bratec tvoj,
Zató se, sestrica, ne boj!“ —
Zajézdil konja vránega,
Srebrno podkovánega,
Odjezdil v črno je goró,
Oj v črno góro, visoko.

* * *

Stojí tam beli grad, stojí,
Na oknu deklica sloni,
Od góre veterček pihljá
Se z lasci njenimi igrá;
A ona pa sloní molčé,
Očesci krasni jej solzé.
Vže dolgo je, kar je zašló
Oj solnce, solnčece zlató,
In v krilee temno svet prostrán,
Zagrnil spet je mrak temán.
In ní ga še nazaj z goré
Kdo vé, če še povrne se?
Na oknu deklica sloni,
Sloni in žalostno ihtí:
„Oj ní ga še z goré nazáj
Bog vé, če vrne se kedáj?“
Zamán okó se jej solzí,
Zamán v noč črno govorí;
Ní bratea jej z goré nazáj
Kdo vé, če vrne se kedáj?
Pač v gori črni kroka vrán
In spušča se v prepád strmán;
A deklica ne sluša ga,
Še čaka brateca svojega.
Kdo vé, zakáj pač kroka vrán,
Če čaka deklica zamán? — — —

Janko Barlè.

